

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1735. usque ad annum 1737

Fleury, Claude

Augustæ Vindelicorum [u.a.], 1786

VD18 90119347

§. 8. Persida revocatio San-Paruliensis Episcopi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67868](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67868)

Sæc. XVIII.

A. C. 1735

mine nunquam agnitus fuisset. Atamen vix verbis exprimi potest, quam acerbis cachinnis hoc Parlamenti decretum a potissimis fuerit explosum, ab aliis vero non sine stomacho acceptum: Rex quoque frivolam hanc cavillationem edoctus, Archiepiscopi honorem vindicabat, eidemque Regia auctoritate omnes illas asserebat prærogativas, quas eidem retinere permissum erat, postquam Laudanensem Episcopatum, qui Parium Franciæ Ecclesiasticorum Ducatus est, ultra dimiserat; aliunde vero ipsemet Archiepiscopus ex Regio Sanguine ortum traxerat, utpote Philippi II. Aurelianensis Ducis Filius anno 1722. legitimis natalibus restitutus, proin inter Franciæ Pares hoc quoque titulo relatus.

§. VIII.

Perfida revocatio San - Papuliensis Episcopi.

His omnibus Cleri Gallicani afflictionibus ac molestiis cumulum & extremam acerbicatem addebat spiritualis ruina Joannis Caroli de Segur Papuliensis Episcopi. Hic erat olim Presbyter Oratorii, Vir eruditione clarus, & naturæ ac gratiæ dotibus liberaliter auctus, pravo tamen suorum
ex-

exemplo inductus, pertinacia plurium Sæc. XVIII.
 annorum corroborata Constitutioni resti- A. C. 1735.
 tit, atque appellantium factioni immo-
 te adhæsit. Verum ea, qua erat prudentia
 ac sagacitate, brevi malas Quesnelista-
 rum artes, vafra eorum consilia, fraudes
 & delirantis fanatici phantasmata de-
 textit, quocirca relictis illorum castris
 Sacræ sedi, ejusque Constitutionibus
 debitum obsequium ore, calamo, &
 corde profitebatur. Fluxerat annus
 hujus sæculi vigesimus tertius, quo
 Joannes Carolus ad Regis nominatio-
 nem Episcopus Sancti Papuli dictus est.
 Credebatur Vir velut Divino munere
 huic Ecclesiæ datus; prævenerat enim
 ipsum Deus Benedictionibus dulcedinis
 suæ, deditque ei tam virile pectus, ut
 spretis factiosorum lenociniis, convi-
 tiis ac ludibriis Constitutionem *Unige-
 nitus* editis pluribus decretis Pastoralibus
 strenue propugnaret, ac sese Sedis
 Apostolicæ hostibus velut murum æne-
 um opponeret. Verum languente sen-
 sim primo fervore clam ac frequentius
 cum refractariis arctiorem consiliorum
 societatem inire cæpit; hinc pravaram
 opinionum, quibus in juventute imbu-
 tus erat, vulnera paulatim, ubi conse-
 nuisse videbantur, recruduere, & no-
 xia, quæ olim in Scholis hauserat,
Hist. Eccles. Tom. LXXV. C vene-

Sæc. XVIII. A. C. 1735. venenatæ doctrinæ semina repullularunt. Tantum nempe in animis hac tabe semel aspersis vim roburque habet pravi Magistri disciplina ad corruptelam multorum potentissima. Accessit insuper ad mali incrementum, importuna veterum Sodalium sollicitatio. Hi enim, cum titubantem cernerent, ad labefactandam ejus constantiam animique firmitatem omnes admovent arietes, assidue aures ejus obsident, peracriter ei vecordiam exprobrant & ne sibi soli desiperet, ut plurimorum, & quidem doctrina & auctoritate ceteris prævalentium partes sequeretur, tandem suadent: disertius quoque ac multo copiosius everfam Scholarum libertatem, præcipuas Ecclesiæ veritates, Traditiones Apostolicas, purioris doctrinæ regulas, SS. Patrum dogmata, Ecclesiæ leges per Bullam damnatas &c. exaggerant, & quicquid demum ad fluctuantis animi virtutem penitus enervandam aptum promptumque habebant, facundia ad fallendum nata exponunt: cum autem his argumentorum momentis parum adhuc proficerent, tandem precibus, & veteris amicitiae sacrosanctis fæderibus, quæ crebro commemorarunt, improvidum aggrediuntur. Ita illum olim firmum atque inflexibilem, carnalis affectus lenociniis,

atque obtestationum improbitate suas Sæc. XVIII.
 in leges ac vota pertrahunt. Igitur ad A. C. 1735.
 extremum fractus ac prostratus Præsul
 demum adversus Ecclesiæ & rationis
 evidentissimam lucem manus factioni
 simulque errori dedit, & causam opti-
 mam & cum causâ Religionem, & Ec-
 clesiam deseruit, suumque honorem &
 nominis famam æterni opprobrii ma-
 cula deturpavit, & quod indignius est,
 hic veritatis transfuga velut publicam
 defectionis suæ tesseram propudiosas
 adversus Constitutionem literas vulga-
 re non erubuit, hujus tenoris.

„Joannes Carolus de Segur Dei vo-
 „luntate Episcopus, & Dominus San-
 „Papuliensis Clero sæculari & Regula-
 „ri salutem dicit & Benedictionem in eo,
 „qui pro salute Peccatorum in mundum
 „venit.

„*Fratres Charissimi!*

„Haud vobis celare possumus ani-
 „mi nostri propositum, quo onus nostri
 „Episcopatus deponere decrevimus;
 „Hunc Episcopatum aucupati sumus
 „per media, quibus diu nos metipsos
 „decepimus; ast Deo ita disponente
 „falsa nostra quiete non diu frui potui-
 „mus. Jam per integros duos annos
 „Deus ad cor nostrum locutus, nos im-
 „pulis

Sæc. XVIII. „pult, & vox ejus, quam mortalium
 A. C. 1735. „nemo impedire potest, interiora nostra
 „penetravit: Nil reliquum quidem feci-
 „mus, ut mentis nostræ angores, &
 „tacita conscientiae convitia coram vo-
 „bis occultaremus, abs dubio tamen
 „advertistis, nos non esse re ipsa tales
 „quales nos esse simulavimus: Nunc
 „vero mysterium pandendi tempus est.
 „Ita est, Fratres mei, larvam detraxi-
 „mus: Hoc opus non est nostrum, sed
 „*hæc est mutatio dexteræ Excelsi*: ad pri-
 „mos enim gratiæ radios intelleximus,
 „quæ Divinæ justitiæ deberemus, cui
 „satisfacere haud possemus, si diutius
 „in sublimi gradu, ad quem temerarie
 „ascendimus, permanere vellemus:
 „ut inde descendamus, acclamat vox
 „conscientiæ nostræ: priusquam vero
 „hoc decerneremus, doctiorum, hone-
 „storumque consilia exploravimus, qui-
 „bus, quæ necessaria essent, ingenue
 „manifestavimus: cum ergo hi Eccle-
 „siæ calamitates cordi haberent, &
 „Pastores oppido necessarios esse cen-
 „serent, suaserunt, ne vos, Fratres
 „Charissimos desereremus sed potius de-
 „testandam vitæ nostræ rationem in-
 „melius mutaremus: Attamen Deus,
 „qui nobis Ecclesiæ leges & Canones
 „exacte observandi voluntatem inspira-
 „vit, nobis quoque virtutem dedit, ut
 „nos

„nos eisdem penitus subiiceremus: Ho- Sæc. XVIII.
 „rum tamen, quos consulimus, re- A. C. 1735.
 „verentia permoti, eorum consilia, in-
 „cassum licet, sequi conati sumus: Ho-
 „mines offendendi metus nos adhuc
 „dum retraxit, & falsus timor linguam
 „cohibuit; hinc ore multa protulimus,
 „cor autem nostrum longe ab eis erat.
 „Non raro nobismetipsis nostram igna-
 „viam exprobravimus: quoties de no-
 „stris Consiliariis eorumque sinistra
 „opinionem questi sumus? tandem vero
 „nostram Sedem relinquere decrevi-
 „mus, & ab illo momento anima no-
 „stra illam sensit quietem, quam Deus
 „æquissimo non minus, ac summe ne-
 „cessario proposito nostro contulit.

„Nonne decet, ut de cœpto hoc
 „consilio coram vobis, dilectissimi Fra-
 „tres, rationem reddam? Ita est, quan-
 „tumcunque enim probrosa sit publica
 „peccatorum meorum confessio, non
 „tamen deest nobis ad id necessaria
 „animi fortitudo, nostræ miseræ cog-
 „nitio vos ad Deum pro me deprecan-
 „dum incitabit, & si quis nos ab hac
 „confessione retrahere conaretur, sem-
 „per tamen rationes, quæ nos ad vos
 „deferendos moverunt, tantum vale-
 „bunt, ne nobis ulterius resistatis.

„Nondum ætate provecti Mundum
 „nauseavimus, & gratia Dei præventi

Sæc. XVIII. „pericula hujus Sæculi rite perspexi-
 A. C. 1735 „mus, propterea in Congregatione Pa-
 „trum Oratorii Institutionem, & pieta-
 „tis exempla quæſivimus atque etiam
 „abundanter utrumque invenimus.
 „Christum Dominum, Sacerdotii subli-
 „mitatem, & necessarias ad id confe-
 „quendum dispositiones agnoscere, pro-
 „be ibidem edocti fuimus. Sacro hor-
 „rore repleti hunc statum vel ideo con-
 „templati sumus, ut cordi nostro per-
 „suadeamus, ne ad hunc statum perve-
 „nire ambiret: Crebro ponderavimus
 „verba S. Gregorii, qui dixit, *virtuti-*
 „*bus pollens, coactus ad regimen veniat,*
 „*virtutibus vacuus, nec coactus accedat.*
 „Eapropter in infimo Clericorum gradu
 „substitimus, sed beati, si per totum vi-
 „tæ tempus in hoc statu, qui olim
 „Christi confessorum præmium erat,
 „permanere potuissemus; ast omnibus
 „nota rerum vicissitudo inimico hominis
 „januam ad cor nostrum aperuit, resti-
 „timus primis ejusdem assultibus, in-
 „stitit fortius, & tandem cessimus: non
 „modo mundi Regna nobis ostendit Sa-
 „thanas, sed omnia etiam, quæ car-
 „nales hominis oculos externo suo splen-
 „dore in Regno Christi fascinare pote-
 „rant: hæc concupiscere, & ambire
 „cæpimus, & denique neglecto ad
 „Deum recurſu tentationi succubimus.
 „Ad

Past. l. part.
 cap. 9.

„Ad altiora ascensui obstabant duo : I. Sæc. XVIII.
 „Appellationi a Mirapicensi, Sanitien- A. C. 1735
 „si, Montpessulano. & Bologniensi Episco-
 „pis contra Constitutionem interpositæ
 „accedendi gratiam habuimus, II. Con-
 „gregationi, quæ mundi potestatibus ob-
 „rejectam hanc Bullam exosa, aggregati
 „eramur. Alterum hoc obstaculum re-
 „movimus deferendo Congregationem
 „Oratorii ; igitur Sacerdotio initiati in
 „Laudanensis Diœcesis, in qua ferme
 „omnes præfatæ Bullæ restiterant, Vi-
 „carium nominati sumus : Ut ergo ex
 „fautorum animis sinistram de nobis
 „opinionem deleremus, non modo ap-
 „pellationi renuntiavimus, sed & alios
 „ad id inducere, sollicitè curavimus :
 „Illecebras . promissa & minas adhi-
 „buimus, & nil eorum præterminimus,
 „quæ apta censuimus : Proh ! quos
 „ruinas promovimus ! quot animarum
 „cædes perpetravimus ! Fratrum no-
 „strorum Sanguine satiari cupivimus,
 „& periculosa, quam incessimus, via
 „eo securior nobis videbatur, quo plu-
 „res ejusmodi proditores ad nostra sig-
 „na pertraximus.

„His malis alia addidimus : Tres
 „equidem Ecclesiastici optime meriti
 „sefe nobis opponere audebant ; suis
 „beneficiis quiete fruebantur ; nos vero
 „illos, quia appellationi nuntium mitte-

Sæc. XVIII. „re renuebant, castigaturi, illos ad
 A. C. 1735. „strinximus, ut Alexandri VII. formu-

„læ pure ac simpliciter subscriberent:
 „Nec id recusarunt, sed eo modo,
 „quo olim quatuor hi Episcopi, appro-
 „bante etiam Clemente XI. subscripse-
 „re. Hæc ipsa subscriptio, cui no-
 „vendecim alii Præsules in Ecclesia
 „longe celeberrimi accesserunt, nobis
 „eos vexandi prætextum præbuit, ac
 „ideo eos, quamvis illorum fides pu-
 „ra, & irreprehensibilis esset, ac
 „ipsi Ecclesiam diligenter, & vicissim
 „ab ea diligenterur, tanquam Ecclesiæ
 „rebeldes damnauimus, suis beneficiis
 „spoliavimus, & insuper a duabus ur-
 „bis Parochiis duos Sacerdotes dignif-
 „simos, & ab Ecclesia Cathedrali Theo-
 „logiæ Doctorem abegimus: Hæccine,
 „Fratres mei charissimi, est recta via,
 „cap. 8. v. 8. „qua ad Episcopatum accessimus? Inge-
 „miscite mecum cum Osea: *Ipsi regna-*
 „uerunt, *Et non ex me.*

„Inde Pastorale Officium, quod no-
 „bis arrogauimus, sterile in nobis eva-
 „sit: inde nova populi offensio, quam
 „denuo propter Bullam *Unigenitus* cauf-
 „sauimus. In prima nostra instructio-
 „ne eam velut Ecclesiæ legem, cui
 „obedire necesse esset, proposuimus,
 „in secunda parem a Vobis obedientiam
 „exegimus. Anno autem super milefi-
 „mum

„mum septingentesimo vigesimo octavo Sæc. XVIII.
 „eo usque processimus, ut cognita li- A. C. 1735.
 „cet Sanitiensis Episcopi virtute, inno-
 „centia ac integritate celeberrimos Ad-
 „vocatos ejus Vindices damnaremus,
 „demum vero eos ob constantiam,
 „quam præstare ipsimet fuisset ob-
 „stricti, multavimus ea pœna, quam
 „nos promeriti fuisset.

„Nunquam satis, Charissimi Fratres,
 „deplorare poterimus, quod iniquæ sen-
 „tentia, quæ ejus Auctoribus adeo prob-
 „rosa, accesserimus: Utinam saltem in
 „spiritu ad montem sanctum nos eleva-
 „re, & ad pedes illorum, qui amore
 „Christi captivi detinentur, procumbere
 „nobis liceret: ex Sancti hujus Episco-
 „pi manibus Deum tanquam hæredita-
 „tem nostram accepimus Clericorum
 „Ordini mancipati, nunc ergo in ejus
 „quoque manibus magna & multa ni-
 „mis peccata in nostro munere perpet-
 „rata per Episcopatus nostri cessionem
 „delere volumus: Utinam nos tanquam
 „Filiū & suorum vinculoꝝ sociū
 „recipiat, ante pedes ejus prostrato cor-
 „suum aperiet: quinimo in libro cor-
 „dis sui jam legimus remissionem nobis
 „datam: Utinam Sancti hujus Episco-
 „pi imitator fidelis in hac nostra solitu-
 „dine ad dies vitæ nostræ adoptata ef-
 „ficiat! nobis quidem in suo amaro

Sæc. XVIII. „fidei certamine illum imitari datum
 A. C. 1735. „non est, saltem eidem in via pœni-
 „tentiae, qua in exilii sui monasterio
 „omnibus exemplo præluceat, & Ec-
 „clesiam lætificat, pares fieri studeamus.

„In nostris debitis apud Deum con-
 „tractis nos unice solatur spes pro-
 „ximæ eorum solutionis: Adveniat
 „tandem optata illa dies, qua a gravi
 „onere soluti rursus ad semitam, a qua
 „recessimus, reverti valeamus: Quam
 „bonus est Deus, qui dereliquentem
 „se ipse quærit: audivimus vocem
 „ejus, sed obturavimus aures nostras.
 „Tandem vero veritatis splendor nos
 „illustravit, & a nobis prius obfuscata
 „nunc comparuit amore dignissima:
 „Quanta veritatis vis, & hostium suo-
 „rum assultu superior! Vix ab Appel-
 „lantibus defecimus, cum illico inte-
 „rius terrores, metus & confusiones
 „exterius vero dulcedinem, pacem &
 „solatium sentiremus, nunc autem eo
 „magis pax animam nostram replet,
 „quo firmiter veritatem profiteri decer-
 „nimus, & si quid timoris superest,
 „ab extra venit, & a vexatione, quæ
 „nobis ob conversionem fors impendit,
 „procedit. Quantum vero veritas er-
 „rori præponderat, si rationes, quibus
 „nunc movemur, comparamus cum ra-
 „tio-

„tionibus, quæ nos prius attraxerant? Sæc. XVIII.
 „Dum ideo appellationem rejecimus, A. C. 1735.
 „ut Episcopatum obtineremus, movit
 „nos rei concupitæ dignitas, jam vero
 „ad appellationem revertentes, homa-
 „gium veritati debitum reddimus.

„Exemplo meo, Fratres dilectissi-
 „mi, sapite, & contra omnes motus
 „veritatem oppugnantes armamini: Ex
 „manifesta mea conversione, quam
 „Deus operatus est in nobis, cognosci-
 „tis, quod Deus, si velit, triumphare
 „possit; ex lupis facit oves, ex perse-
 „quentibus Apostolos: dicit, & facit,
 „jubet, & obeditur ei. Tempestatem
 „per nostra peccata exortam ideo se-
 „dat, quia scit vanos esse hominum co-
 „natus, & portas inferni adversus Ec-
 „clesiam non prævalituras. Junctis er-
 „go mecum precibus Deum exorate,
 „ne me tempestat demergat. id unice
 „in tempore tribulationis nostræ, in
 „diebus tenebrarum facere possumus.
 „Manibus ad certamen magis assuetis
 „relinquamus veritatis defensionem,
 „quæ fit per arma intellectus, quibus
 „sefe hostibus suis terribilem reddidit.
 „Veritatem calamo propugnare, illo-
 „rum præstantissimorum Præsulum est,
 „qui in veritatis stadio constanter cucur-
 „rerunt. Nobis sufficiat residuam au-
 „toritatem eo impendere, ut scanda-
 „lum

Sæc. XVIII. „lum durante nostro officio datum tol-
 A. C. 1735. „lamus. Dum ergo vobis vale dici-
 „mus, certi estote, me semper in mea
 „solitudine Fratrum memorem fore;
 „speramus, Deum nobis placatum etiam
 „preces nostras pro vestra salute exau-
 „diturum. Lex charitatis, quæ a se-
 „metipso incipit, impellit, ut nos a
 „vobis separemus, eadem tamen chari-
 „tas nos tam arcto vobis vinculo con-
 „stringit, ut nil vos a corde nostro se-
 „parare poterit. Quid enim vobis pro-
 „desse possumus, nisi Deus ædificave-
 „rit? liniremus muros absque tempe-
 „ramento: non pigeat vos perdere ob-
 „sequium nostrum: non eget Deus ad
 „salutem vestram auxilio nostro. Non-
 „ne Deus est, qui prope & qui longe
 „est, dicit Dominus. Quinimo vobis
 „(ut speramus) magis prodesse poterim-
 „mus, si in solitudine pro vobis & pro
 „me oravero, quam si in eo statu per-
 „manerem, a quo nos Deus identidem
 „avocat. Justus est Dominus, & dum
 „ita nobiscum disponit, justitiam suam
 „temperat immensa bonitate sua: in
 „ejus sinum nos committimus, & totos
 „relinquimus, quia Pater noster est;
 „diu nimis obsecuti sumus nostræ vo-
 „luntati, jam Dei voluntatem sequi
 „parati simus. *Ecce elongavi fugiens, &
 „mansi in solitudine.*

*Psal. 54.
 v. 8.*

„Post-

„Postquam igitur coram læsa veri- Sæc. XVIII.
 „tate humiliatus, ab Ecclesia propter A. C. 1735.
 „propugnatam Constitutionem *Unige-*
 „nitus veniam petiero, & quantum in
 „me est, scandalum inde datum repa-
 „ravero, tandem ob allegatas rationes
 „præprimis, invocato sanctissimo Dei
 „nomine, retractamus instructiones,
 „in quantum præfatæ Bullæ favere
 „possunt, Mense Augusto anno 1724.
 „& Februario anno 1727. publicatas:
 „revocamus etiam penitus omnia, quæ
 „anno 1728. contra Advocatorum con-
 „sultationem scripsimus & egimus: pa-
 „riter adhæremus Appellationi a Mi-
 „rapicensi, Sanitiensi, Montpessulano
 „& Bolognienſi Episcopis ad futurum
 „concilium factæ, omnibusque hanc
 „in rem actitatis. Tam æquæ, tam-
 „que sanctæ causæ adſtipulantes, dam-
 „namus omnia, quæ præſenti decla-
 „rationi noſtræ contraria ſunt, aut ad
 „quæ fors vi compellendi eſſemus. Con-
 „fidimus tamen in Dei miſericordia, ta-
 „lia nobis non fore timenda. Decla-
 „ramus autem in conſpectu illius, qui
 „ſcrutatur corda & renes Deus, nos
 „a noſtro propoſito niſi re prius matu-
 „re ponderata nunquam reſeſſuros, ſi-
 „cut & mentem noſtram non ex ullius
 „hominis ſuggeſtione, ſed ex plena li-
 „bertate mutavimus. Precamur Deum,
 „ut

Sæc. XVIII. „ut qui bonum velle dedit, etiam per-
 A.C. 1735. „severantiam in bono usque ad extre-
 „mum halitum vitæ nostræ dare velit.
 „Hæc nostra voluntas omnibus nota sit,
 „& nostræ literæ prælegantur, ac in
 „locis debitis affigantur. Datum S.
 „Papuli in Episcopali nostro Palatio die
 „vigesima sexta Februarii anno 1735.

JOANN. CAROLUS

Episcopus San - Papuliensis.

Porro infelix hic Præsul suum Epi-
 scopatum, quo se per suam perfidiam
 indignum reddidit, eoque privari me-
 ruit, ultro abdicavit, atque in gloria
 posuit, quod semetipsum æterna no-
 verit ignominia, in merito, quod de
 bono opere ipsum piguerit, & in virtu-
 te heroica, quod pœnitentiam egerit,
 quæ ipso peccato magis impia esset,
 in hoc solo laudandus, quod dimisso
 Pastoris officio gregem suum præserva-
 rit a peste, qua illum venenatis suis
 sermonibus, & scandaloso apostasiæ ex-
 emplo inficere potuisset: de cetero au-
 tem sua defectione omnibus Ecclesiasti-
 cis tremendum reliquit Divinæ justitiæ
 monumentum, præbuit singularis fa-
 natissimi & turpis inconstantiae spectacu-
 lum, evasit populi ludibrium, probor-
 um abominatio, abortivum Ecclesiæ
 mem-

membrum, & Episcopalis Ordinis de- Sæc. XVIII.
decus. A. C. 1735.

§. IX.

*Cautelæ adversus pravum hujus Epi-
scopi exemplum adhibitæ.*

Ad propudiosum hujus Episcopi lap-
sum soli tripudiabant Sectarii, tri-
stabantur autem Catholici, & Franciæ
Rex primas eo curas intendit, ne hu-
jus exempli pravitas fideles suos subdi-
tos, præsertim Papulienses corrup-
peret: quocirca præprimis Abbatem
de Charentii Meldensis Ecclesiæ Ca-
thedralis Canonicum, & Bisi Cardina-
lis supremum Vicarium, ad hanc Eccle-
siam Episcopum Mense Aprili nomi-
navit, eoquod hic acerrimus Consti-
tutionis propugnator ac vindex esset.
Insuper Rex Papuliensis Episcopi man-
datum per Regii Senatus edictum sup-
pressit, proscripsit, damnavit, eoquod
esset *Ecclesiæ injuriosum, ejus auctorita-
ti contrarium, Regiæ auctoritatis læsivum &
contra utramque potestatem rebellionem in-
spirans.* Haud segnius Franciæ Præsu-
les maculam Episcopali dignitati inu-
stam populique offensionem aucto Ze-
lo Apostolico reparare certabant; non
pauci enim editis pastoralibus instru-
ctioni-